

**“การแก้ปัญหาคาการเขียนเชิงอรรถอ้างอิงไม่ถูกต้องโดยใช้แบบฝึก ของนักศึกษา
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชันปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด**

สุจิตา สุขคล้าย

**งานวิจัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาทางการศึกษา
วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนการ กรุงเทพมหานคร
ปีการศึกษา 2560**

บทคัดย่อ

ชื่องานวิจัย	การแก้ปัญหาการเชิงอรรถอ้างอิงไม่ถูกต้อง โดยใช้แบบฝึกของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชยการ
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวสุจิตา สุขคล้าย
สาขาวิชา	การการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชยการ
ปีการศึกษา	2560

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาการเขียนเชิงอรรถอ้างอิงไม่ถูกต้อง ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชยการ โดยใช้แบบฝึก ภาษาไทยเพื่อสื่อสารในงานอาชีพ เรื่องการเขียนหนังสืออ้างอิง โดยนักศึกษามีคะแนนผ่านเกณฑ์การประเมินต่ำสุดที่ยอมรับได้ 60% ของคะแนน

วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อพัฒนาทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ในรายวิชาภาษาไทยเพื่อสื่อสารในงานอาชีพเรื่องการเขียนเชิงอรรถอ้างอิงโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชยการ
2. เพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนในรายวิชาภาษาไทยเพื่อสื่อสารในงานอาชีพเรื่องการเขียนเชิงอรรถอ้างอิงโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชยการ

จากผลของการวิจัย พบว่า การสอนโดยใช้แบบฝึกมีคะแนนก่อนเรียนผู้คะแนนสูงสุดคือ 38.33% 9ejl6f8nv 16.67% หลังเรียนผู้ได้คะแนนสูงสุดคือ 93.33%ต่ำสุดคือ 81.67 พบว่าจากการใช้การเรียนแบบฝึก มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แสดงว่าจากการสอนโดยใช้วิธีแบบฝึก มีการพัฒนาทักษะการเขียนบรรณานุกรมของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 ทางการเรียนดีขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

จากการทำงานวิจัยนี้ ขอกราบขอบพระคุณท่าน ดร.สมศักดิ์ รุ่งเรือง ที่ให้โอกาสในการทำงานวิจัยครั้งนี้

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างยิ่งจากศูนย์วิจัยและพัฒนา ที่กรุณาให้คำปรึกษาและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์จนกระทั่งได้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณท่านเจ้าของเอกสาร บทความ ทฤษฎีและงานวิจัยต่างๆตลอดจนบรรณารักษ์ของห้องสมุดวิทยาเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชกร ที่ให้ความช่วยเหลือในการค้นคว้าเอกสารอ้างอิง พร้อมทั้งนักศึกษา ที่ให้การสนับสนุนในการจัดทำวิจัย

ขอขอบคุณนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2/3สาขาการตลาด ที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

สุจิตา สุขคล้าย

บทที่ 1

“ วิจัยในชั้นเรียน เรื่องการแก้ปัญหาการเขียนเชิงอรรถอ้างอิงไม่ถูกต้องโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงอรรถอ้างอิง ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชกร”

ในปัจจุบันการศึกษาทุกสาขาต้องมีการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเพื่อนำเสนอผลงาน ความก้าวหน้าและต้องมีการเขียนรายงานรวดเร็วและครบถ้วน เครื่องมือดังกล่าวข้างต้นก็คือแต่นักศึกษายังขาดความเข้าใจของกระบวนการในการศึกษาค้นคว้าตามขั้นตอนที่ถูกต้อง ทำให้เกิดปัญหาของการเขียนเชิงอรรถอ้างอิงซึ่งต้องการการแก้ไขโดยเร็ว นักศึกษาจึงจำเป็นต้องตระหนักถึงความสำคัญของการเขียนเชิงอรรถอ้างอิงในแต่ละครั้ง และมีนักศึกษาบางส่วนเขียนหนังสืออ้างอิงไม่ถูกต้อง ผู้วิจัยจึงต้องหาวิธีการแก้ปัญหาและทำให้นักศึกษาที่มีปัญหาเกี่ยวกับการเขียนเชิงอรรถอ้างอิงไม่ถูกต้อง มีความรู้ความเข้าใจโดยการให้ทำแบบทดสอบ ใบบาง เพื่อพัฒนาให้นักศึกษาสามารถเขียนเชิงอรรถอ้างอิงอ้างอิงได้ถูกต้อง โดยทำการวิจัยกับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา”

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการพัฒนาทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ในรายวิชาภาษาไทยเพื่อสื่อสาร

ในงานอาชีพโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา

2. เพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนในรายวิชาภาษาไทยเพื่อสื่อสารในงานอาชีพโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา

ขอบเขตที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2/3 จำนวน 35 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง ชั้นปีที่ 2/3 ประจำปีการศึกษา 2560 จำนวน 6 คน

ตัวแปรในการวิจัย

ตัวแปรต้น แบบฝึกการเขียน

ตัวแปรตาม ทักษะการเขียนของนักศึกษาได้ผลดีขึ้น

ระยะเวลาในการทำวิจัย

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560

พื้นที่ในการจัดเก็บข้อมูล

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2/3 ประจำปีการศึกษา 2560 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยัพณิชยการ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การเขียน หมายถึง การถ่ายทอดความรู้ ความรู้ที่นึกคิด เรื่องราว ตลอดจนประสบการณ์ต่างๆ ไปสู่ผู้อ่านโดยใช้ตัวอักษรเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอด
2. ปัญหาหมายถึงข้อขัดข้อง
3. นักศึกษาหมายถึง นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2/3 ประจำปีการศึกษา 2560 จำนวน 6 คน
4. แบบฝึก หมายถึง แบบเนื้อเรื่องที่สร้างขึ้น มีลักษณะเป็นแบบฝึกหัดให้นักศึกษาได้เขียนโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความสามารถของนักศึกษาให้ดีขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงการพัฒนาทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ในรายวิชาภาษาไทยเพื่อสื่อสารในงานอาชีพ โดยใช้แบบฝึกการเขียน นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2/3 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยัพณิชยการ
2. เพื่อนำความรู้ที่ได้ไปปรับระดับการสอนให้สอดคล้องกับผู้เรียน
3. เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาประกอบการเลือกสื่อการสอนที่เหมาะสมกับสายการศึกษาซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาเด็กให้มีความรู้ต่อไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรต้น
แบบฝึกการเขียน

ตัวแปรตาม
ทักษะการเขียนของนักศึกษาได้ผลดีขึ้น

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายและความสำคัญของการเขียน

การเขียน หมายถึง การถ่ายทอดความรู้ ความรู้สึกนึกคิด เรื่องราว ตลอดจน ประสบการณ์ต่างๆ ไปสู่ผู้อื่น โดยใช้ตัวอักษรเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอด การเขียนเป็นวิธีการสื่อสารที่สำคัญในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด และประสบการณ์ เพื่อสื่อไปยัง ผู้รับได้อย่างกว้างไกล นอกจากนั้นการเขียนยังมีคุณค่าในการบันทึกเป็นข้อมูลหลักฐานให้ศึกษาได้ ยาวนานโดย เสนีย์ วัฒวรรณ(หน้า 156 -159 ของหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ” พัฒนา ทักษะภาษา” เล่ม 3)

การเขียนเป็นการสื่อสารด้วยอักษร ถ่ายทอดความรู้ ความคิด อารมณ์ ความรู้สึก ประสบการณ์ของผู้เขียน ไปสู่ผู้อ่าน ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่เป็นทั้งศิลป์และศาสตร์ กล่าวคือ การเขียนต้องใช้ภาษาที่ไพเราะประณีต สื่อได้ทั้งอารมณ์ ความคิด ความรู้ ต้องใช้ศิลปะ ที่กล่าวว่า เป็นศาสตร์เพราะการเขียนทุกชนิดต้องประกอบด้วยความรู้ หลักการและวิธีการ

(<https://thaiteaching.wikispaces.com/%>)

สรุปได้ว่า การเขียนหมายถึง ทักษะในการการถ่ายทอดความรู้ ความรู้สึกนึกคิด เรื่องราว ตลอดจนประสบการณ์ต่างๆ ไปสู่ผู้อื่น โดยใช้ตัวอักษรเป็นเครื่องมือที่สำคัญ

ความสำคัญของการเขียน

การเขียนมีความสำคัญสำหรับมนุษย์ ยิ่งโลกในปัจจุบันมีความเจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว การเขียนก็ยิ่งทวีความสำคัญมากขึ้นตามไปด้วยซึ่งสามารถสรุปความสำคัญของการเขียนได้ ดังนี้

1. การเขียนเป็นการสื่อสารอย่างหนึ่ง
2. การเขียนเป็นการแสดงออกซึ่งภูมิปัญญาของมนุษย์
3. การเขียนเป็นเครื่องมือถ่ายทอดมรดกทางสติปัญญา
4. การเขียนเป็นเครื่องมือสร้างความสามัคคีและความเจริญรุ่งเรือง ในทางตรงกันข้าม ก็ใช้เป็นเครื่องบ่อนทำลายได้เช่นกัน

จุดมุ่งหมายของการเขียน

การเขียนจะบรรลุผลตามวัตถุประสงค์หรือไม่นั้น สิ่งสำคัญอย่างหนึ่ง คือ การเขียนต้องมีจุดมุ่งหมายซึ่งสามารถจำแนกได้ดังนี้

1. การเขียนเพื่อการเล่าเรื่อง เป็นการนำเรื่องราวที่สำคัญมาถ่ายทอดเป็นข้อเขียน เช่น การเขียนเล่าประวัติ
2. การเขียนเพื่ออธิบาย เป็นการเขียนเพื่อชี้แจงอธิบายวิธีใช้ วิธีทำ ขั้นตอนการทำ เช่น อธิบายการใช้เครื่องมือต่างๆ
3. การเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็น เป็นการเขียนเพื่อวิเคราะห์ วิวิจารณ์ แนะนำ หรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง
4. การเขียนเพื่อโน้มน้าวใจ เป็นการเขียนที่ผู้เขียนมีจุดประสงค์ที่จะชักจูง โน้มน้าวใจให้ผู้อ่านยอมรับในสิ่งที่ผู้เขียนเสนอ
5. การเขียนเพื่อกิจธุระ เป็นการเขียนที่ผู้เขียนมีจุดประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง การเขียนชนิดนี้จะมีรูปแบบการเขียนและลักษณะการใช้ภาษาที่แตกต่างกันไปตามประเภทของการเขียน

มารยาทของการเขียน

1. ใช้ถ้อยคำสุภาพไพเราะ หลีกเลี่ยงคำหยาบ ไม่ใช้อารมณ์ ความรู้สึกส่วนตัวหรืออคติ วิพากษ์ผู้อื่นอย่างปราศจากเหตุผล จนทำให้เกิดความเดือดร้อนเสียหายและสังคมแตกแยก
2. เขียนข้อความหรืองานเขียนที่เป็นจริง ได้ศึกษา ค้นคว้าและตรวจสอบว่าถูกต้องแล้ว ถ้าเป็นเรื่องส่วนตัวต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าของเสียก่อน
3. เขียนให้ถูกต้องตามอักขรวิธี ใช้สระ พยัญชนะ และวรรณยุกต์ให้ถูกต้อง ใช้ถ้อยคำที่เหมาะสมกับเนื้อหากาลเทศะและสถานะบุคคล
4. เขียนสิ่งที่มีคุณค่าอันจะก่อให้เกิดความสุข ให้เกิดความสงบสุขแก่คนในสังคมและประเทศชาติ ทำให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ที่มีต่อผลการพัฒนาประเทศชาติ
5. การไม่คัดลอกงานเขียนของผู้อื่น โดยอ้างว่าเป็นผลงานของตนเอง เมื่อยกข้อความหรืองานเขียนของผู้อื่นมาประกอบจะต้องให้เกียรติเจ้าของงาน โดยการเขียนอ้างอิงที่มาของเรื่อง และชื่อผู้เขียน
ทุกครั้ง

หลักการเขียน

เนื่องจากหลักการเขียนเป็นทักษะที่ต้องเอาใจใส่ฝึกฝนอย่างจริงจัง เพื่อให้เกิดความรู้ ความชำนาญ และป้องกันความผิดพลาด ดังนั้น ผู้เขียนจึงจำเป็นต้องใช้หลักในการเขียน ดังต่อไปนี้ เสนีย์ วิลาวรรณ(หน้า 156 -159 ของหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ” พัฒนาทักษะภาษา” เล่ม 3)ได้อธิบายไว้ว่า

1. มีความถูกต้อง คือ ข้อมูลถูกต้อง ใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ
2. มีความชัดเจน คือ ใช้คำที่มีความหมายชัดเจน รวมถึงประโยคและถ้อยคำสำนวน เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ตรงตามจุดประสงค์
3. มีความกระชับและเรียบง่าย คือ รู้จักเลือกใช้ถ้อยคำธรรมดาเข้าใจง่าย ไม่ฟุ่มเฟือย เพื่อให้ได้ใจความชัดเจน กระชับ ไม่ทำให้อ่านเกิดความเบื่อหน่าย
4. มีความประทับใจ โดยการใช้คำให้เกิดภาพพจน์ อารมณ์และความรู้สึกประทับใจ มีความหมายลึกซึ้งกินใจ ชวนติดตามให้อ่าน
5. มีความไพเราะทางภาษา คือ ใช้ภาษาสุภาพ มีความประณีตทั้งสำนวนภาษาและลักษณะเนื้อหา อ่านแล้วไม่รู้สึกรำคาญ
6. มีความรับผิดชอบ คือ ต้องแสดงความคิดเห็นอย่างสมเหตุสมผล มุ่งให้เกิดความรู้ และทัศนคติอันเป็นประโยชน์แก่ผู้อื่น นอกจากหลักการเขียนที่จำเป็นต่อการเขียนแล้ว สิ่งที่มีความจำเป็นอีกประการหนึ่งคือกระบวนการคิดกับกระบวนการเขียนที่จะต้องดำเนินควบคู่ไปกับหลักการเขียน เพื่อที่จะทำให้สามารถเขียนได้ดียิ่งขึ้น

ไพฑูริย์ ทิพย์สุข อ่างถึง สมยศ ต่ายแก้ว ไว้ว่าเทคนิคการสอน มีหลายรูปแบบ ดังนี้

1. การสอนโดยการแสดงบทบาทสมมติ

การสอนโดยการแสดงบทบาทสมมติ (Role Playing) คือ เทคนิคการสอนที่ผู้เรียนแสดงบทบาทในสถานการณ์ที่สมมติขึ้น นั่นคือ แสดงบทบาทที่กำหนดให้ การแสดงบทบาทสมมติ มี 2 ประเภท ประเภทแรก ผู้แสดงบทบาทสมมติจะต้องแสดงบทบาทของคนอื่น โดยละทิ้งแบบแผนพฤติกรรมของตนเอง บทบาทของบุคคลอื่นอาจเป็นบุคคลจริง เช่น คนที่มีชื่อเสียงในประวัติศาสตร์ เพื่อนร่วมห้อง หรือการเปลี่ยนบทบาทซึ่งกันและกันกับเพื่อน หรือเป็นบุคคลสมมติ เช่น สมมติว่าเป็นครูใหญ่ สมมติว่าเป็นชาวนา เป็นต้น ผู้แสดงบทบาทสมมติจะพูด คิด ประพฤติหรือมีความรู้สึก เหมือนกับบุคคลที่ตนสวมบทบาท ประเภทที่สอง ผู้แสดงบทบาทจะยังคงรักษารูปแบบและแบบแผนพฤติกรรมของตนเองแต่ปฏิบัติอยู่ในสถานการณ์ที่อาจพบในอนาคต เช่น การสมัครงาน สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างผู้แนะนำให้คำปรึกษาแก่นักเรียน บทบาทสมมติประเภทนี้เป็นประโยชน์ต่อการฝึกฝนทักษะเฉพาะ เช่น การแนะนำ การสัมภาษณ์ การสอน การจูงใจ การควบคุมความขัดแย้ง เป็นต้น

การแสดงบทบาทสมมติแตกต่างจากเกมจำลองสถานการณ์ตรงที่ไม่มีกฎเกณฑ์ และการแข่งขัน

2. การสอนโดยใช้เกมจำลองสถานการณ์

การสอนแบบเกมจำลองสถานการณ์ (Simulation Gaming) เป็นวิธีสอนที่พัฒนามาจากการแสดงบทบาทสมมติ การเล่นเกม และการจำลองสถานการณ์

เกมจำลองสถานการณ์ คือ วิธีสอนที่ผู้สอนนำเอาสถานการณ์จริงมาจำลองไว้ในห้องเรียนพยายามให้มีสภาพเหมือนจริงมากที่สุด และกำหนดกติกา กฎ หรือเงื่อนไขสำหรับเกมนั้น แล้วแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มๆ เข้าไปแข่งขันหรือเล่นในสถานการณ์จำลองนั้น ผู้เรียนจะต้องเผชิญกับปัญหาและต้องแข่งขันกับฝ่ายตรงข้ามจึงต้องมีการตัดสินใจของกลุ่มเพื่อมุ่งเอาชนะกัน

3. การสอนโดยใช้การระดมความคิด

การสอนโดยใช้การระดมความคิด (Brainstorming) คือ การให้ผู้เรียนทุกคนได้แสดงความคิดเห็นให้ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหามากที่สุดเท่าที่จะทำได้โดยมีการวิพากษ์วิจารณ์ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะที่ผู้เรียนเสนอมานั้น มีการบันทึกความคิดหรือข้อเสนอแนะทั้งหมด

4. การสอนแบบค้นพบความรู้

การสอนแบบค้นพบความรู้ (Discovery) คือ วิธีสอนที่ผู้เรียนค้นพบคำตอบหรือความรู้ด้วยตนเอง คำว่าค้นพบความรู้ไม่ได้หมายถึงว่าผู้เรียนเป็นคนค้นพบความรู้หรือคำตอบนั้นเป็นคนแรก สิ่งที่ค้นพบนั้นจะมีผู้ค้นพบมาก่อนแล้วและผู้เรียนก็ค้นพบความรู้หรือคำตอบนั้นด้วยตนเอง ไม่ใช่ทราบจากการบอกเล่าของคนอื่นหรือจากการอ่านคำตอบที่มีผู้เขียนไว้ในการใช้วิธีสอนแบบนี้ผู้สอนจะสร้างสถานการณ์ในรูปที่ผู้เรียนจะเผชิญกับปัญหา ในการแก้ปัญหานั้นผู้เรียนจะใช้ข้อมูลและปฏิบัติในลักษณะตรงกับธรรมชาติของวิชาและปัญหานั้น นั่นคือ ผู้เรียนจะศึกษาประวัติศาสตร์ในวิธีเดียวกับที่นักประวัติศาสตร์กระทำ ศึกษาชีววิทยา ในวิธีเดียวกันกับที่นักชีววิทยาศึกษา เป็นวิธีสอนที่เน้นกระบวนการซึ่งเหมาะสมสำหรับวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ แต่ก็สามารถใช้ได้กับวิชาอื่นๆ

5. การสอนแบบแก้ปัญหา

การสอนแบบแก้ปัญหา (Problem Solving) คือ วิธีสอนที่ใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ โดยใช้ทั้งการแก้ปัญหของจอห์น ดิวอี้ (John Dewey) อันได้แก่ 1. ให้นิยามปัญหา 2. ตั้งสมมติฐาน 3. รวบรวม ประเมิน จัดระบบและตีความหมายข้อมูล 4. สรุปผล และ 5. ตรวจสอบผลสรุป

6. การสอนแบบปฏิบัติการ

การสอนแบบปฏิบัติการ (Laboratory) คือ การสอนที่ให้ผู้เรียนกระทำกิจกรรมการ

เรียนภายใต้การแนะนำช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด โดยทำการทดลองปฏิบัติฝึกการใช้ทฤษฎีโดยผ่าน การสังเกตการทดลอง ภายใต้สภาพที่ควบคุม

7. การสอนโดยใช้โสตทัศนูปกรณ์

การสอนโดยใช้โสตทัศนูปกรณ์ (Audio – visual Media) หมายถึง การสอนโดยใช้ อุปกรณ์การสอนต่างๆ เช่น รูปภาพ สไลด์ ภาพยนตร์ วิทยุทัศน์ หุ่นจำลอง เทปบันทึกเสียง เครื่อง ฉายภาพข้ามศีรษะ เป็นต้น เนื่องจากโสตทัศนูปกรณ์แต่ละชนิดต่างก็มีจุดเด่น ข้อจำกัดเฉพาะตัว จึงไม่ขอกกล่าวถึงจุดเด่นและข้อจำกัดโดยรวมๆ ในการพัฒนาการใช้สื่อต่างๆ

8. การสอนแบบให้ผู้เรียนเสนอรายงานในชั้นเรียน

การสอนแบบให้ผู้เรียนเสนอรายงานในชั้น คือ เทคนิคการสอนที่มอบหมายให้ ผู้เรียนไปศึกษาค้นคว้าสาระความรู้ เรื่องราย ฯลฯ แล้วนำมาเสนอรายงานในชั้น โดยทั่วไปจะ เสนอด้วยวาจา ผู้สอนอาจมอบหมายให้ผู้เรียนไปศึกษาค้นคว้าเป็นรายบุคคลหรือกลุ่มก็ได้

9. การสอนโดยใช้คำถาม

การสอนโดยใช้คำถามเป็นการสอนที่ผู้สอนป้อนคำถามให้ผู้เรียนตอบ อาจตอบเป็น รายบุคคลหรือตอบเป็นกลุ่มย่อย หรือตอบทั้งชั้น การตอบใช้วิธีพูดตอบผู้สอนจะพิจารณาคำตอบ แล้วให้ข้อมูลสะท้อนกลับ หรือถามคนอื่นหรือกลุ่มอื่นจนกว่าจะได้คำตอบที่ถูกต้องเหมาะสม

เทคนิคการสอนหลากหลายวิธีดังกล่าวมาแล้ว เป็นเพียงแนวทางการสอนที่มีผู้ค้น คิดขึ้น ซึ่งผู้สอนเองจะต้องทำความเข้าใจ และเลือกใช้ ประยุกต์ใช้ ปรับปรุงและพัฒนาให้เหมาะสม กับเนื้อหาสาระของการสอน ผู้เรียน วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม เวลา เครื่องมือ บรรยากาศ สถานที่ และข้อจำกัดต่างๆ รวมถึงความถนัดของผู้สอน แต่ทั้งนี้ในการเลือกใช้ที่ดีควรจะผสมผสานหลาย เทคนิคที่เหมาะสมเข้าด้วยกัน จะก่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดได้

เชิงอรรถอ้างอิงเป็นงานเขียนอีกชนิดหนึ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับ นักเรียน นิสิต นักศึกษาหรือผู้สนใจอื่น ๆ ที่ต้องการค้นคว้าศึกษาเพิ่มเติม

สุทธิลักษณ์อำพันวงศ์, (2535 : 55) ได้อธิบายไว้ว่า เชิงอรรถอ้างอิง คือหนังสือที่ รวบรวมรายชื่อหนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ เข้าด้วยกันโดยเรียงตามลำดับอักษรตัวแรกของผู้แต่งถ้า เป็นชาวต่างประเทศจัดเรียงตามลำดับอักษรตัวแรกของนามสกุลรายละเอียดของแต่ละชื่อเรื่อง ประกอบด้วยชื่อและนามสกุลของผู้แต่งชื่อเรื่องสถานที่พิมพ์สำนักพิมพ์ปีที่พิมพ์แต่ละรายชื่ออาจ มีบรรณานิทัศน์สังเขปประกอบด้วยก็ได้

ณัฐนิชา (น้ำชา) พลดี ได้กล่าวถึง เอกสารประกอบการบรรยายของ อ. วัลลภา อยู่ทอง สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ ว่า ในการเขียนเชิงอรรถอ้างอิงจำเป็นจะต้องมี การอ้างอิง บอกแหล่งที่มาของข้อมูลซึ่งจะปรากฏอยู่ในเชิงอรรถอ้างอิงด้านล่าง

เชิงอรรถอ้างอิงหมายถึง การรวบรวมรายชื่อและรายละเอียดของทรัพยากรสารสนเทศได้แก่ หนังสือ วารสาร หนังสือพิมพ์ โสตทัศนวัสดุ และสารสนเทศทางออนไลน์ ที่ใช้ศึกษาค้นคว้าและนำมาอ้างอิงในการเขียนรายงาน การอ้างอิงเพื่อแสดงแหล่งที่มาอย่างถูกต้องชัดเจน มีการใช้หลายรูปแบบในกลุ่มมีนี้ได้แบ่งการอ้างอิงออกเป็น 2 วิธี คือการอ้างอิงแบบเชิงอรรถและการอ้างอิงแบบนามปี

การอ้างอิงบรรณานุกรม คือ การอ้างอิงแหล่งทรัพยากรสารสนเทศที่ผู้เขียนรายงานได้ศึกษาค้นคว้ามาทั้งหมด เพื่อแสดงให้เห็นว่ารายงานฉบับนั้นมีหลักฐาน ความน่าเชื่อถือ และเพื่อประโยชน์ในการติดตามสืบค้นสารสนเทศต่อไป

การการเขียนอ้างอิงเชิงอรรถ

การอ้างอิง เป็นการแสดงให้เห็นถึงแหล่งที่มาของข้อมูล ข้อความ แนวคิดที่นำมาใช้ในการเขียนวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาโดยอิสระ บทความ หนังสือ รวมทั้งเป็นการบอกให้ไปคูหรือศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมอีกด้วย การอ้างอิงแบ่งออกเป็น 2 แบบ ได้แก่

1. การอ้างอิงแบบเชิงอรรถ เป็นการอ้างอิงด้วยข้อความไว้ท้ายหน้ากระดาษ โดยใส่หมายเลขไว้ 2 แห่ง เป็นคู่ เรียงตามลำดับกันไป โดยแห่งแรกใส่ไว้ท้ายคำข้อความ หรือแนวคิดที่คัดลอกมาใช้ในการเขียนวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาอย่างอิสระ และอีกแห่งหนึ่งใส่หมายเลขของรายการเชิงอรรถแต่ละเชิงอรรถ โดยการขีดเส้นใต้คั่นจากขอบกระดาษด้านซ้าย ยาว 2 นิ้วและใส่หมายเลขของรายการเชิงอรรถ โดยการย่อหน้าเข้าไป 8 ตัวอักษร พิมพ์หมายเลขเชิงอรรถตามด้วยรายละเอียดของหนังสือที่อ้างอิง หากมีรายละเอียดมาก บรรทัดสองจะอยู่ที่ขอบซ้าย

วัตถุประสงค์ของการเขียนเชิงอรรถ คือ

1. เพื่อช่วยให้ผู้อ่านได้รู้แหล่งที่มาของข้อมูลและหลักฐาน ซึ่งอาจเป็นลักษณะของคำข้อความ หรือแนวคิดของข้อความที่นำมาใช้ในการอ้างอิง เพื่อความน่าเชื่อถือ และเป็นการให้เกียรติแก่ผลงานของผู้ได้ทำมาก่อน
2. เพื่อช่วยอธิบายละเอียดเพิ่มเติมหรือขยายความ
3. เพื่อช่วยให้สามารถค้นคว้ารายละเอียดและหลักฐานเพิ่มเติม ทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวได้อย่างกว้างขวางมากยิ่งขึ้น

การให้หมายเลขเชิงอรรถ

การให้หมายเลขเชิงอรรถให้เรียงลำดับตั้งแต่ 1 ไปจนจบบท และเริ่มลำดับตั้งแต่ 1 อีกเมื่อขึ้นบทใหม่ กรณีวิทยานิพนธ์ไม่ยาวมากนัก อาจเรียงลำดับเชิงอรรถตั้งแต่ 1 ไปจนจบเล่มก็

ได้ ไม่ให้มีการแทรกเลขลำดับเชิงอรรถ โดยการใส่ตัวเลขกับจุดทศนิยมหรือตัวเลขผสมกับตัวอักษร เช่น 1.1 หรือ 1.ก ให้ลงหมายเลขเชิงอรรถอยู่เหนือบรรทัดท้ายท้ายข้อความที่ต้องมีเชิงอรรถ โดยไม่ต้องเว้นช่องว่างตัวอักษร และไม่ต้องใส่เครื่องหมายใดอีก

เนื่องจากหนังสือและเอกสารที่นำมาอ้างอิงมีหลายประเภท เช่น มีผู้แต่งคนเดียวหรือมากกว่า 1 คน หรือเป็นหนังสือชุด เป็นต้น รวมทั้งบทความในวารสาร นิตยสาร สารานุกรม หนังสือพิมพ์ ราชวัน เป็นต้น มีหลักเกณฑ์ในการเขียนหนังสือและเอกสารแต่ละประเภทแตกต่างกัน ต่อไปจะอธิบายหลักเกณฑ์ทั่วไปของการเขียนส่วนประกอบของเชิงอรรถของหนังสือเอกสารแต่ละประเภท

1. ชื่อผู้แต่ง ชื่อผู้แต่งตามปกติ คือ ชื่อนามสกุล ไม่ต้องใส่คำนำหน้านาม เช่น นาย นางสาว หรือตำแหน่ง เช่น ดร. ศาสตราจารย์ นายแพทย์ แต่ให้ใส่คำเต็มของบรรดาศักดิ์ ยศ ฐานันดรศักดิ์ และสมณศักดิ์ เช่น หม่อมราชวงศ์ สมเด็จพระพุฒาจารย์ เป็นต้น ส่วนชื่อผู้แต่งที่เป็นสถาบัน องค์กร หรือส่วนราชการ ให้ขึ้นต้นด้วยชื่อของหน่วยงานต้นสังกัด อย่างน้อยระดับกรมก่อน แล้วตามด้วยหน่วยงานย่อยลงมาตามลำดับ
2. ชื่อเอกสาร ให้เขียนตามที่ปรากฏในหน้าปกใน ชื่อบทความในวารสาร หากมีชื่อรองให้เขียนต่อจากชื่อหนังสือ คั่นด้วยเครื่องหมายหัพภาคคู่ (:) สำหรับชื่อบทความในหนังสือ ให้ใส่ชื่อบทความไว้ในเครื่องหมายอัญประกาศ (“...”) ตามด้วยคำว่า “ใน” หากเป็นภาษาอังกฤษใช้ “in” แล้วตามด้วยชื่อหนังสือ
3. ครั้งที่พิมพ์ การอ้างอิงหนังสือที่พิมพ์ครั้งแรกไม่ต้องระบุปีที่พิมพ์ แต่ถ้าอ้างอิงหนังสือที่พิมพ์หลายครั้ง ต้องระบุครั้งที่พิมพ์
4. สถานที่พิมพ์ ถ้าปรากฏหลายแห่ง ให้ใส่ชื่อเองแรกชื่อเดียว ตามด้วยเครื่องหมายหัพภาคคู่ (:) หากไม่ปรากฏชื่อเมืองให้ระบุ “ม.ป.ท.” (ไม่ปรากฏสถานที่พิมพ์) ภาษาอังกฤษใช้ “n.p.” (no place)
5. สำนักพิมพ์ ใช้เขียนชื่อเต็มของสำนักพิมพ์ตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) หากไม่ปรากฏชื่อสำนักพิมพ์ให้ระบุ “ม.ป.พ.” (ไม่ปรากฏสำนักพิมพ์) ภาษาอังกฤษใช้ “n.d.”
(n date)

6. ปีที่พิมพ์ให้เขียนปีที่พิมพ์ของหนังสือตามที่ปรากฏในหน้าปกใน หากไม่ปรากฏปีที่พิมพ์ให้ระบุ “ม.ป.ป.” (ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์) ภาษาอังกฤษใช้ “n.d.” (no date)
7. หมายเลขหน้า ให้ใส่หมายเลขหน้าตามที่ปรากฏข้อความที่ยกมาอ้างอิง โดยไม่ต้องใช้ คำว่า “หน้า”

การเขียนเชิงอรรถแบบย่อ

การเขียนเชิงอรรถแบบย่อ ใช้ในกรณีที่ต้องการอ้างอิงซ้ำที่ได้เคยอ้างมาแล้ว เนื่องจากการเขียนเชิงอรรถครั้งแรกเป็นการเขียนรายละเอียดอย่างครบสมบูรณ์ เมื่อมีการอ้างอิงซ้ำให้ตัดรายละเอียดเดียวกัน ครั้งที่พิมพ์ สถานที่พิมพ์ สำนักพิมพ์ ปีที่พิมพ์ ออกไป ซึ่งมีการเขียนคำต่างกันดังนี้

1. การอ้างอิงเอกสารนั้นซ้ำ โดยไม่มีเอกสารอื่นมาคั่น ภาษาไทยให้ใช้ “เรื่องเดียวกัน” สำหรับภาษาต่างประเทศใช้ “Ibid” ย่อมาจาก Ibidem ต้องเขียนเครื่องหมายมหัพภาค (.) ไว้ท้ายคำเสมอ
2. การอ้างอิงเอกสารนั้นซ้ำ โดยไม่มีเอกสารอื่นมาคั่น แต่ปรากฏในหน้าที่ต่างกัน ให้ระบุหมายเลขหน้าที่อ้างอิง เช่น เรื่องเดียวกัน, 25 หรือ Ibid , 25 เป็นตัวอย่าง

¹ชาญชัย อาจินสมอาจาร, *คู่มือศึกษางานใหม่การบริหารการศึกษา*, (กรุงเทพฯ: ก้าวใหม่, 2548), 7.

²สหัส สิงหะวิระ, *ความรู้เรื่องพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2542 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2546 และพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า*

การอ้างอิงหลักฐานและบรรณานุกรม

การอ้างอิงหลักฐานมีความจำเป็นต้องใช้รูปแบบที่เป็นมาตรฐานสากล เพื่อให้เป็นที่ยอมรับกันทั่วไป และเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ ซึ่งเป็นรูปแบบการเขียนมี หลากหลาย บางสาขาก็มีรูปแบบการอ้างอิงโดยเฉพาะ แต่ในปัจจุบันรูปแบบการอ้างอิง และการลงรายการอ้างอิงสารสนเทศ ที่ได้รับว่าเป็นมาตรฐาน และได้รับความนิยมนำแพร่หลายได้แก่ APA Style (The American Psychological Association) MLA Style (The Modern Language Association) และ (The American Psychological Association) MLA Style (Kate L Turabian) เป็นต้น ระบบการอ้างอิงแบ่งได้เป็น 2 ระบบใหญ่ได้แก่

1. ระบบเชิงอรรถ- บรรณานุกรม เป็นการจัดทำเชิงอรรถ ไว้ที่ส่วนล่างของหน้า วิทยานิพนธ์ควบคู่ไปกับการทำบรรณานุกรม รูปแบบการอ้างอิงที่เป็นแบบ Turabian Style

- ระบบนามปี เป็นระบบการอ้างอิงแบบแทรกปนไปกับเนื้อหา และจะระบุชื่อผู้เขียน กับปีที่พิมพ์ และเลขที่อ้างอิง โดยวงเล็บแทรกไว้ในเนื้อ ท้ายข้อความที่ต้องการอ้างอิง รูปแบบการอ้างอิงแบบนี้เป็นแบบ APA Style ยกเว้นสาขาวิชาภาษาศาสตร์ ที่ใช้รูปแบบการอ้างอิงแบบ LSA (Linguistic Society of America)
ในแต่ละระบบที่รายละเอียดการลงรายการ รูปแบบการเขียนอ้างอิงแบบต่างๆ ตลอดจนตัวอย่างการเขียนในแต่ละระบบ ซึ่งจะได้กล่าวถึงในหัวข้อต่อไป

ความสำคัญของเชิงอรรถอ้างอิง

เนื่องจากความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทำให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการต่างๆ อย่างกว้างขวางและรวดเร็ว มีผลให้เกิดการผลิตสารนิเทศในรูปแบบของ สื่อสิ่งพิมพ์ ตลอดจนสื่อในลักษณะอื่น ๆ เป็นจำนวนมากมหาศาลตามไปด้วย ดังนั้นบรรณารักษ์จึงต้องมีเครื่องคิดตามความเคลื่อนไหวของสื่อสารนิเทศ เพื่อช่วยในการคัดเลือกสิ่งพิมพ์และสื่ออื่น ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังช่วยในงานบริการผู้อ่านให้สามารถค้นคว้าหาสารนิเทศประกอบการศึกษา วิจัย และการหาแหล่งข้อมูลทรัพยากรสารนิเทศได้อย่างรวดเร็วและครบถ้วน เครื่องมือดังกล่าวข้างต้นก็คือเชิงอรรถอ้างอิง ซึ่งมีความสำคัญต่อหน่วยงานสารนิเทศทุกประเภทในฐานะเป็นคู่มือจัดหาและคู่มือบริการที่ห้องสมุดทุกแห่งและหน่วยงานสารนิเทศทุกหน่วยจะต้องมีไว้เพื่อการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ การเขียนรายงานและการทำวิจัย ตลอดจนนักเอกสารสนเทศทุกคนจะขาดไม่ได้ เชิงอรรถอ้างอิงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการทำรายงาน และการทำวิจัยวิจัย

ประโยชน์ของเชิงอรรถอ้างอิง

เชิงอรรถอ้างอิง เป็นสิ่งที่มีประโยชน์มีประโยชน์

- 1) เพื่อช่วยในการหาหนังสือเล่มที่ต้องการ (Locate) เชิงอรรถอ้างอิงจะเป็นเครื่องช่วยบอก

แหล่งที่มาของข้อมูลในการคัดลอกข้อความในการทำรายงาน

- 2) เพื่อช่วยในการพิสูจน์ตรวจสอบ (Identify และ Verify) ว่ารายละเอียดของข้อความที่คัดลอก ซึ่งประกอบด้วยชื่อเรื่อง ชื่อผู้เขียน ปีพิมพ์ สถานที่พิมพ์ จำนวน

หน้า ภาพประกอบและข้อเท็จจริงอื่น ๆ เป็นไปตามนั้นจริง ๆ หรือทำให้ทราบแน่ชัดว่าบัดนี้ได้มีการพิมพ์หนังสือ ชื่อนั้น ๆ ขึ้นแล้วโดยสำนักพิมพ์หนึ่ง

วิชาที่ผู้อ่านต้องการใช้ประกอบการศึกษาค้นคว้า ทั้งนี้เชิงอรรถอ้างอิงโดยทั่วไป มักจะทำให้ทราบแหล่งข้อมูลให้เนื้อเรื่องเกี่ยวกับหนังสือหรือวัสดุที่ได้รวบรวมไว้อย่างย่อ ๆ ด้วย

ประเภทของเชิงอรรถ แบ่งออกเป็น 3 ประเภท

1. **เชิงอรรถอ้างอิง** เป็นเชิงอรรถที่บอกแหล่งที่มาอ้างอิง(อัญพจน์หรืออัญประภาย) ประกอบการเขียน ผู้อ่านสามารถไปอ่านเพิ่มเติมหรือตรวจสอบหลักฐานได้ เชิงอรรถอ้างอิงจะต้องบอกให้ทราบว่าข้อความนั้นมาจากหนังสืออะไร ใครเป็นผู้แต่ง พิมพ์ที่ใด พิมพ์เมื่อใด และนำมาจากหน้าใด
2. **เชิงอรรถเสริมความ** เป็นเชิงอรรถที่ผู้เขียนให้คำจำกัดความหรืออธิบายเพิ่มเติมจากความข้างบน
3. **เชิงอรรถโยง** เป็นเชิงอรรถที่ต้องการให้ผู้อ่านดูรายละเอียดเกี่ยวกับข้อความนั้นเพิ่มเพิ่มได้จากหน้าอื่น ในหนังสือ หรือรายงานฉบับเดียวกัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในปัจจุบันการศึกษาทุกสาขาวิชาต้องมีการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเพื่อนำเสนอผลงาน ความก้าวหน้าและต้องมีการอ้างอิง

นางพิชญดา ขุนภักดี (รหัส 0213) ได้ศึกษาการแก้ปัญหาการเขียนบรรณานุกรมไม่ถูกต้องของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1ว่า เป็นปัญหาในการเชิงอรรถอ้างอิงและทำให้ผู้เรียนที่มีปัญหาดังกล่าวมีความรู้ความเข้าใจในการเขียนบรรณานุกรม โดยการให้ทำแบบทดสอบ ใบงาน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเขียนบรรณานุกรมได้ถูกต้องผลจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน ใบงานการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนบรรณานุกรมและแบบทดสอบหลังเรียน ปรากฏว่านักเรียนมีพัฒนาการในด้านการเขียนบรรณานุกรมดีขึ้นซึ่งผลสัมฤทธิ์จากการวิจัยนี้มี ส่วนช่วยในการพัฒนาให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในด้านการเขียนบรรณานุกรมได้อย่างถูกต้องยิ่งขึ้น

อัมพร ไชยสุริยา (<http://slideplayer.in.th/slide/3223361/>) ได้ทำการศึกษาผลการใช้ชุดแบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทยเพื่อพัฒนาอาชีพและสังคม เรื่องการเขียนเชิงอรรถอ้างอิงของนักเรียนระดับชั้น ปวส.1 ห้อง EA02 โรงเรียนกรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลการใช้ชุดแบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อพัฒนาอาชีพ และสังคม เรื่องการเขียนบรรณานุกรม จากผลการวิจัย

พบว่านักเรียนทั้ง 12 คน ที่เรียนโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการเขียนบรรณานุกรม ปรากฏว่านักเรียนมีพัฒนาการในด้านการเขียนบรรณานุกรมดีขึ้น

ผลสัมฤทธิ์การวิจัยนี้มีส่วนช่วยในการพัฒนาให้นักเรียนมี ความรู้ความเข้าใจในด้านการเขียนบรรณานุกรมได้อย่างถูกต้องยิ่งขึ้นซึ่งคะแนนในส่วนนี้ 25 คะแนนนักเรียนทำคะแนนได้ระหว่าง 15 – 25 คะแนน หรือคิดเป็นคะแนนพัฒนาการระหว่าง 60-100 % คิดเฉลี่ยเป็นร้อยละ 85 แสดงว่าอยู่ในเกณฑ์

ดีมาก

วิมล ศุภจตุรัสได้ทำการศึกษาการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในรายวิชาวิทยาศาสตร์ 4 โดยใช้วิธีแบบฝึกนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนการสาขาวิชาพื้นฐานทั่วไปวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนการปีการศึกษา 2557 สรุปได้ว่าการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาทักษะการคิดวิเคราะห์ก่อนเรียนและหลังเรียนในรายวิชาวิทยาศาสตร์ 4 โดยใช้วิธีแบบฝึกนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนการ 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการคิดวิเคราะห์ก่อนเรียนและหลังเรียนในรายวิชาวิทยาศาสตร์ 4 โดยใช้วิธีแบบฝึกนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจจำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบฝึกทักษะและแบบประเมินทักษะการวิเคราะห์และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่า Pair-Sample t-test ผลการวิจัยพบว่า

1.การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์รายวิชาวิทยาศาสตร์ 4 โดยใช้วิธีแบบฝึกพบว่ามีความคะแนนก่อนเรียนคือค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.90 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคือ 1.63 และคะแนนหลังเรียนคือค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.48 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคือ 1.78

2. จากการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนและค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนพบว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าการใช้วิธีแบบฝึกทักษะเพื่อการพัฒนาการคิดวิเคราะห์สามารถแก้ปัญหาได้และกล้าตัดสินใจอย่างมีเหตุผลในทางที่ถูกต้องอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตของผู้เรียนให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การแก้ปัญหาการเขียนบรรณานุกรมไม่ถูกต้องโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน ของ
นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2/3 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ
เรื่องการอ้างอิงการเขียนรายงาน ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2/3
สาขา
วิชาการตลาด ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2560 จำนวน 35 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2/3
สาขา
วิชาการตลาด ภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2560 จำนวน 6 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองและคัดลอกจากตำราประกอบด้วยแบบฝึกและแบบทดสอบการเขียนบรรณานุกรมสำหรับนักศึกษาจำนวน 4 ชุด โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. การสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงอรรถอ้างอิง

- 1.1. ศึกษาเอกสารข้อมูลและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบและแบบฝึก
  - 1.2. สํารวจเอกสารตำราประกอบการเรียนภาษาไทยเพื่อสื่อสารในอาชีพตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนอ้างอิงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
  - 1.3. สร้างแบบทดสอบก่อนฝึกและหลังฝึก
  - 1.4. นำแบบฝึกและแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงของเนื้อหาโดยมีผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านดังนี้
นางสาวธัญศญา ธรรมิสกุล หัวหน้าศูนย์วิจัยและพัฒนา วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชยการ
นางจินตนา สิทธิพลรเวช หัวหน้าสาขาพื้นฐานทั่วไปวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชยการ
นายมานอนชนัน จิตสำโรง อาจารย์ผู้สอนประจำวิชาภาษาไทยวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชยการ
2. นำแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงอรรถอ้างอิงไปใช้ตามลำดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบ ให้นักศึกษาในห้องประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 /7 ซึ่งมีจำนวน 38 คน ทำทุกคนใช้เวลาในการทดสอบ 2 คาบเรียนซึ่งดำเนินการสอบในสัปดาห์ที่ 11 ของภาคเรียนที่ 1/2557 และคัดเลือกไว้ 6 คน
2. นำแบบทดสอบไปทดสอบก่อนฝึก (Pre – test) กับนักเรียนนักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่คัดเลือกไว้
3. ผู้วิจัยทดสอบกลุ่มตัวอย่างหลังการฝึก (Post – test) โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกับการทดสอบก่อนฝึกโดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนเขียนถูกต้องก่อนฝึกและหลังฝึกได้คะแนน

ชุดที่ 1 ข้อละ 2 คะแนน เขียนไม่ถูกต้องได้ 0 คะแนน

ชุดที่ 2 ข้อละ 1 คะแนน เขียนไม่ถูกต้องได้ 0 คะแนน

ชุดที่ 3 ข้อละ 2 คะแนน เขียนไม่ถูกต้องได้ 0 คะแนน

ชุดที่ 4 ข้อละ 4 คะแนน เขียนไม่ถูกต้องได้ 0 คะแนน

4. นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนฝึกและหลังฝึกไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อเปรียบเทียบหาความก้าวหน้าในการเขียนของนักศึกษาด้วยการแจกแจงความถี่ค่าร้อยละ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียน
2. ศึกษาความก้าวหน้าของนักศึกษาที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกทักษะ

สถิติที่ใช้ในวิจัย

การหาค่าเฉลี่ยและเปรียบเทียบการแก้ไขปัญหาการเขียนบรรณานุกรมของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการฝึกด้วยการแจกแจงความถี่ค่าร้อยละ

ข้อมูลของกลุ่มประชากร

นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นสูงปีที่ 2/3 ประจำปีการศึกษา 2560 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำผลคะแนนที่ได้จากการประเมินก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงอรรถอ้างอิงของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นสูงปีที่ 2/3 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา โดยใช้แบบฝึก วิชาภาษาไทยเพื่อสื่อสารในงานอาชีพ เรื่องการเขียนเชิงอรรถอ้างอิง ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ตามขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ผลการเรียนรู้หลังใช้แบบฝึกด้วยการแจกแจงความถี่ค่าร้อยละ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2/3 ประจำปีการศึกษา 2560 วิทยาลัย
เทคโนโลยีอรรณพวิทยัพณิชยการจำนวน 6 คน

ตอนที่ 2

ตารางที่ 1 คะแนนก่อนเรียน โดยวิธีใช้แบบฝึก

คนที่	คะแนนก่อนเรียน (60คะแนน)	ความถี่ค่าร้อยละ (100%)
1.	23	38.33
2	19	31.67
3.	14	23.33
4.	10	16.67
5.	12	20
6.	27	45
X	17.50	29.17
SD.	6.66	

จากตารางที่ 1 จะเห็นว่า ผลคะแนนจากการประเมินก่อนทำกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้
ได้คะแนนสูงสุดคือ 38.33% ต่ำสุดคือ 16.67 % ค่าเฉลี่ยคือ 29.17 % เกณฑ์การประเมินต่ำสุดที่
ยอมรับได้ 60% ของคะแนนจึงมีผู้ต่ำกว่าเกณฑ์ที่ยอมรับได้ทุกคน

ตารางที่ 2 คะแนนหลังเรียน โดยวิธีใช้แบบฝึก

คนที่	คะแนนหลังเรียน (60คะแนน)	ความถี่ค่าร้อยละ (100%)

1.	54	90
2.	49	81.67
3.	50	83.33
4.	56	93.33
5.	49	81.67
6.	51	85
X	51.50	85.83
SD.	2.88	

จากตารางที่ 2 จะเห็นว่า ผลคะแนนจากการประเมินหลังทำกิจกรรมการเรียนรู้การสอน ผู้ได้คะแนนสูงสุดคือ 93.33 % ต่ำสุดคือ 81.67 % ค่าเฉลี่ยคือ 85.83 เกณฑ์การประเมินต่ำสุดที่ยอมรับได้ 60% ของคะแนนจึงมีผู้สูงกว่าเกณฑ์ที่ยอมรับได้ทุกคนจึงแสดงให้เห็นว่านักศึกษามีคะแนนพัฒนาขึ้นทุกคนซึ่งสูงกว่า เกณฑ์การประเมินที่ยอมรับได้ 60% ทุกคน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อ แก้ปัญหาการเขียนเชิงอรรถอ้างอิงไม่ถูกต้องโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงอรรถอ้างอิง ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชยการ”ซึ่งเปรียบเทียบผลก่อนและหลังการฝึก เพื่อนำมาประกอบใช้สอนในครั้งต่อไป”

วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาการพัฒนาทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ในรายวิชาภาษาไทยเพื่อสื่อสารในงานอาชีพเรื่องการเขียนเชิงอรรถอ้างอิงโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชยการ
2. เพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนในรายวิชาภาษาไทยเพื่อสื่อสารในงานอาชีพเรื่องการเขียนเชิงอรรถอ้างอิงโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชยการ

สรุปผลการวิจัย

จากผลของการวิจัย พบว่า

จากการสอนโดยใช้ แบบฝึก มีคะแนนก่อนเรียนผู้ได้คะแนนสูงสุดคือ 38.33% ต่ำสุดคือ 16.67 % ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 29.17 % หลังเรียน ผู้ได้คะแนนสูงสุดคือ 93.33 % ต่ำสุดคือ 81.67 % ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 85.83 % พบว่าจากการใช้ การเรียนแบบฝึก มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน แสดงว่าจากการเรียนการสอน โดยใช้วิธีแบบฝึก มีการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงอรรถอ้างอิงของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 ทางการเรียนดีขึ้น

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยพบว่า จากการสอน โดยใช้ แบบฝึก มีคะแนนก่อนเรียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 29.17 % หลังเรียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 85.83 % พบว่าจากการใช้ การเรียนแบบฝึก มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน แสดงว่าจากการเรียนการสอน โดยใช้วิธี แบบฝึก มีการพัฒนาทักษะการเขียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 ทางการเรียนดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิมล สุภจตุรัสได้ทำการศึกษาการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในรายวิชาวิทยาศาสตร์ 4 โดยใช้วิธีแบบฝึกนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถ

วิทย์พัฒนซการสาขาวิชาพื้นฐานทั่วไปวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนซการปีการศึกษา 2557

จากผลของการวิจัยพบว่า

1. การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์รายวิชาวิทยาศาสตร์ 4 โดยใช้วิธีแบบฝึกพบว่ามีคะแนนก่อนเรียนคือค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.90 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคือ 1.63 และคะแนนหลังเรียนคือค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.48 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคือ 1.78

2. จากการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนและค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนพบว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าการใช้วิธีแบบฝึกทักษะเพื่อการพัฒนาการคิดวิเคราะห์สามารถแก้ปัญหาได้และกล้าตัดสินใจอย่างมีเหตุมีผลในทางที่ถูกต้องอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตของผู้เรียนให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

จากการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึก มีการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงอรรถอ้างอิงของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 ทางการเรียนรู้จึงสามารถนำไปพัฒนาทักษะการเขียนบรรณานุกรมของนักศึกษาระดับอื่นได้เพื่อเป็นโอกาสในการเพิ่มพูนความรู้ได้อีกวิธีการหนึ่ง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ถ้ามีอาจารย์ให้คำปรึกษาในการค้นคว้าเพิ่มเติม และทำแบบฝึก ทั้งในและนอกเวลาเรียนแก่นักศึกษา ทุกคนและมีการใช้แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนทุกครั้งเมื่อเรียนจบแต่ละเรื่อง เพื่อเป็นการเปรียบเทียบความรู้ความสามารถของนักศึกษาจะเป็นโอกาสในการเพิ่มพูนความรู้ได้อีกวิธีการหนึ่ง

ภาคผนวก

แบบทดสอบ ก่อนเรียน / หลังเรียน

จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว(20คะแนน)

- ข้อใดไม่ใช่เป็นความสำคัญของการอ้างอิง
  - เพื่อให้เกียรติแก่เจ้าของผลงานที่นำมาอ้างอิง
  - เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือของผลงานที่นำเสนอ
  - เพื่อป้องกันการละเมิดลิขสิทธิ์
  - เพื่อไม่ให้เสียค่าใช้จ่ายในการนำผลงานมาอ้างอิง
- การเขียนเชิงบรรณานุกรมที่ถูกต้อง ควรระบุตามข้อใด
  - ชื่อ – สกุลผู้แต่ง ชื่อเรื่อง สำนักพิมพ์ ปีที่พิมพ์
  - ชื่อ – สกุลผู้แต่ง ปีที่พิมพ์ ชื่อเรื่อง สถานที่พิมพ์ สำนักพิมพ์
  - ชื่อ – สกุลผู้แต่ง ปีที่พิมพ์ สถานที่พิมพ์ ชื่อเรื่อง สำนักพิมพ์
  - ชื่อ – สกุลผู้แต่ง ชื่อเรื่อง สถานที่พิมพ์ โรงพิมพ์ ปีที่พิมพ์
- การเขียนเชิงบรรณานุกรม เรียงลำดับอย่างไร
  - เรียงลำดับตามปีที่พิมพ์
  - เรียงลำดับตามนามสกุลของผู้แต่ง
  - เรียงลำดับตามตัวอักษรตัวแรกของชื่อผู้แต่ง
  - เรียงลำดับตามตัวอักษรตัวแรกของชื่อหนังสือ
- ข้อใดเขียนชื่อผู้แต่งได้ถูกต้องตามหลักการเขียนเชิงบรรณานุกรม
  - สมเด็จพระยาจักรีราชานุภาพ
  - ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช
  - สมใจ นิลเกตุ,สมิทธิ์ นิลเกตุ
  - ศิวพร วัฒนรัตน์และคณะ
- ส่วนประกอบใดที่ทำให้รายงานน่าเชื่อถือ
  - บรรณานุกรม
  - ภาคผนวก

แบบทดสอบ ก่อนเรียน / หลังเรียน

จงกาคำที่ขีดเส้นใต้ ลงในช่องที่กำหนด(10คะแนน)

ชื่อ	คำนำหน้า ชื่อ ต่อดอก	คำนำหน้าชื่อ คงไว้
สมเด็จพระยาตากสินมหาราช		
ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช		
ศ. ดร. ปรียวรรณ ธรรม		
สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระปรมานุชิต ชิโนรส		
พ.ต.หญิง คุณหญิงผอบ โปษภุชณะ		
พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว		
อาจารย์สุจิตา สุขคล้าย		
หม่อมเจ้าอิศรญาณ		
ม.ล.ปิ่น มาลากุล		

หลวงวิจิตรวาทการ		

แบบทดสอบ ก่อนเรียน / หลังเรียน

จงเรียงลำดับชื่อผู้แต่งตามหลักการทำเชิงอรรถอ้างอิง(10คะแนน)

สมเด็จพระนเรศวรมหาราช

ม.ล.ปิ่น มาลากุล

ศ. ดร. ปรีชาวรรณ ขรรขง

พ.ต.หญิง คุณหญิงผอบ โปษกฤษณะ

พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

แบบทดสอบ ก่อนเรียน / หลังเรียน

จงเรียงรายการหนังสือต่อไปนี้เป็นเชิงอรรถอ้างอิงให้ถูกต้อง(20คะแนน)

1. ชื่อหนังสือ บทละครเรื่องละعن่ลันไค พิมพ์ครั้งที่ 12 เขียนโดย พระมหามนตรี (ทรัพย์) พิมพ์ที่ สำนักพิมพ์บรรณกิจ จังหวัดกรุงเทพฯ ปี พ.ศ.2520
2. ชื่อหนังสือ โรคและแมลงศัตรูลำไย ลิ่นจีและมะม่วง เขียนโดย จรียา วิสิทธิ์พานิช ชาตรี สิทธิกุล และเขาวลัักษณ์ จันทร์บาง พิมพ์ที่ หจก.ชนบรรณการพิมพ์ จังหวัด เชียงใหม่ ปี พ.ศ. 2545
3. ชื่อหนังสือ ความรู้เบื้องต้นทางคอมพิวเตอร์ เขียนโดย โกสันต์ เทพลิทธิทรากรณ์ พิมพ์ครั้งที่ 2 พิมพ์ที่ กรุงเทพมหานครพิมพ์ ที่จังหวัดกรุงเทพฯ ปี พ.ศ. 2540

4. ชื่อหนังสือ ลักษณะเฉพาะของภาษาไทย เขียนโดย ศจ. พ.ต.หญิง คุณหญิงผะอบ
โปยภฤชณะ
พิมพ์ที่ สำนักพิมพ์อักษรพิทยา จังหวัดกรุงเทพฯ ปี พ.ศ.2521
5. ชื่อหนังสือ อิเหนา พิมพ์ครั้งที่ 11พระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย
พิมพ์ที่ สำนักพิมพ์ศิลปาบรรณาคาร จังหวัดพระนคร ปี พ.ศ.2514

*****

บรรณานุกรม

วัชรีย์ เกิดคำ.ภาษาไทยเพื่อสื่อสารในงานอาชีพ.กรุงเทพฯ:พัฒนาวิชาการ,2558

เกร็ดวรรณคดี . กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เจริญกิจ, 2544.

จุฑามาศ ปานคีรี<https://www.gotoknow.org/posts/240985>.บันทึกนี้เขียนที่ GotoKnow

สุทธิลักษณ์อำพันวงศ์.การใช้บริการห้องสมุดและการเขียนรายงานการค้นคว้า.พิมพ์ครั้งที่

ที่ 8. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช, 2535.

เสนีย์ วิลาวรรณสาระการเรียนรู้พื้นฐาน พัฒนาทักษะภาษา เล่ม 3 (กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาพื้นฐาน พุทธศักราช 2544)
หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ คู่มือครูวิชา
ภาษาไทยพื้นฐาน. เชียงใหม่ : ชำนาญการพิมพ์, 2559.
ณัฐนิชา(น้ำชา) พลดี <https://www.gotoknow.org/posts/240985>.
พิชญดา ขุนภักดี (รหัส 0213) การแก้ปัญหาการเขียนบรรณานุกรมไม่ถูกต้อง โรงเรียนชุมแพ
ศึกษา
ไพฑูรย์ ทิพย์สุข เทคนิคการสอน <https://www.gotoknow.org/posts/213241>
อัมพร ไชยสุริยา <http://slideplayer.in.th/slide/3223361/>
<https://thaiteaching.wikispaces.com/%>)

